

TÜRK MUSİKİSİ BESTEKÂRLARI KÜLLİYATI

Sayı: 23

S. MUHİDDİN TARGAN

Sayı: 1

TÜRK MUSİKİSİ'NİN ŞERGİSİ OLUR MU?

Evet, aziz okuyucularım, uzun bir süredir zihnimde tasarladığım bu sergi fikrimi, bir çok dostlarım isabetli buldukları halde, bazı kişilerde, Türk Musikisi'nin sergisi olur mu? diye, konuyu hafife almak istemişlerdir.

Nitekim, Türkiye'de ilki 3.5.1977 günü, İstanbul Olgunlaşma Enstitüsü Galerisinde açılan Türk Musikisi Nota—Güfte ve Fotoğraf sergisi ile ikincisi, Ankara'da 18.12.1977 günü, TÜRK—İŞ sanat Galerisinde açılan, TÜRK SANAT MUSİKİSİ Beste—Güfte ve Fotoğraf sergisi, açık kaldığı süre içinde Türk sanat musikisini sevenlerin büyük ilgi ve heyecanı ile karşılanmış ve böylece, bu serginin olabileceği ispatlanmıştır. Başlangıçtaki amacı, yayınlarımızın tanıtılması ve halka duyurulması mahiyetinde olan bu sergiler, uygulama safhasına girince, 600 yıldan fazla bir süre içinde bu musikiye hizmet etmiş eski ve yeni bestekarlar ile değerli eserleri ile saz ve sanatçıların porte ve hatıra fotoğrafları, gözleri yaşaran hisli türk halkı tarafından heyecan dolu bir incele-meye vesile olmuştur. Çok hanımlar ve beyefendiler, sergiyi gezdikten sonra, bir köşede gözlerin-de toplanan yaşları silmişler sonra, açmış bulduğum hatıra defterine içinden gelen hissiyatın yazıya dökerek, rahatlamışlardır. Bu yazılardan büyük bir kısmı, çok ilginç olduğu için ilerdeki sayılarımızda ziyaretçilerimizin kendi el yazılarıyla, sizlere sunacağım. Bu sergilerde, yerli ve yabancı musiki otoritelerinin güzel sözleri ile atasözleri ayrıca büyük bir ilgi nedeni olmuştur. Bîlhassa, eski dev bestecilerimizin hiç görülmemiş fotoğrafları da, bütün dikkatleri üzerine çek-niştir.

Eski ve yeni bestekar ve sanatçıların resimli kısa hayat hikayeleri, ilgililer tarafından merakla okunmuş ve takdirle karşılanmıştır.

Kültür Bakanlığının ilgisi çok daha büyük olmuş ve bu serginin Türkiye'nin bir çok büyük merkezlerinde bulunan devlet galerilerinde tekrarlanması, talep edilmiştir.

Üçüncü sergi, 23 Şubat 1978 günü İstanbul Olgunlaşma Enstitüsü sanat galeresinde, eklenen belgelerle daha zengin bir şekilde açılacaktır.

İlgi duyan bütün musiki severleri, sergimizi gezmeğe davet ediyoruz. Saygılarımla.

Türk Sanat Müsikimizin Abidelerinden, Safiye Ayla Targan, İstanbul sergimizde, merhum eşi Şerif Mü-hittin Targan'ın dergisi başında R. Kalaycıoğlu ile birlikte..

TÜRK MUSİKİSİ BESTEKARLARI KÜLLİYATI YAYINLARI

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü: Rahmi Kalaycıoğlu, Notaları Yazan: Ziya Akyiğit — Basımevi: Favori

Her hakkı Mahfuzdur — İstanbul 1978

ÖNSÖZ

8-2-1969

Sayın Rahmî Kalyaçoğlu'nun bundan tahminen on beş sen
evvel Ankara'da, iyi dost Büyüktürk insan D. Bediüddin Eldem han-
nın evinde tanıştım... yıllarda henüz çok genç bulunan Rahmî
Kalyaçoğlu Ankara'da bütün akbeler, şerhlerinde çok sevilen, destan-
larına güvenilen bir kimse olarak benzerde tanınmıştı.

Beygün, Türk musikisine hizmet etmiş kimseleri, bir kere-
de unutulmaktan kurtarına, galası. Ciddetli büyüktür bir hizmet-
dir. Bunu bir kereyle beklenden yaparsanız ne kadar başarılı olursanız
başarılı olursunuz isbat eder.

Bu amaçla eserlerimle onu Önemli eserleri deyim. Zira
bu, büyüktür hizmet. Büyüktür kimlerle başarılı olabilir.

Ben, sadece musikinin ve Büyüktür isteklerinin adına ken-
disine candan teşekkürlarımı sunarım. SAFİYE AYLÂ TARGAN

ÖNSÖZ, BESTEKÂRIN EŞİ

SAFİYE AYLÂ TARGAN'IN ELYAZISIDIR.

İÇİNDEKİLER

YAYIN NO:	USULÜ	MAKAMI	ESERİN ADI
303	Müsemmen	Suzinâk şarkı	Ömrümün Son Şevki Sensin...
304	Semaî	Müstear şarkı	Yâre Fağ'et Râzım...
305	Aksak semaî	Hüzzam saz semâisi	
306	"	Müstear saz semâisi	
307	"	Ferahfezâ saz semâisi	
308	"	Uşşak saz semâisi	
309	"	Irak saz semâisi	
310	"	Dügâh saz semâisi	
311			Kanatlarım Olsaydı...
312			Kapris I
313			Kapris II
314	"	Nihavend saz semâisi	
315			Çocuk Havası...
316			Koşan Çocuk...

Yıllarda bulunan eserler Esim merhum
S. Mehiddin Targan tarafından tetkik
edilerek imzalanmıştır. Bende yazıma
müsaade ediyorum 8-2-1969

Son Mekke Emiri Şerif Ali Haydar Paşanın oğludur. 1892 de İstanbul'da doğmuştur. Meşrutiyetin ilânını müteakip Hukuk mektebine girmiş, ikinci senesinde iken Darülfünun'un Edebiyat şubesine de devamı başlamış, her ikisini de ikmâl ederek şehadetnamesini almıştır.

Henüz, üç dört yaşlarında iken musikiye incizab göstermiş, işittiği türküler, şarkıları piyanoda çalmağa uğraşmıştır. Altı yedi yaşlarında ud'a başlamış ve pederinin konağına zamanın musiki üstadlarından gelenleri dinleyerek kendi kendine ud'unu ilerletmiştir. Diğer dersleri ile meşgul olmak mecburiyeti kendisini musiki dersi almaktan mahrum ettiği gibi, aile an'anesi de çalışmasına mâni olmuştur. Buna rağmen onüç yaşlarına vardığı sırada ud'da icra kuvveti müstesnâ bir dereceyi bulmuş, hattâ o zamana kadar bilinen ud'lardan başkalık göstermiştir. Hüzzâm semâ'isinin birinci ve ikinci hanesiyle teslimini o yaşta bestelemiştir. (1919) da başlayarak ud için yazdığı etüdlere, parçalar ud'un tarihinde bilinmemiş bir tekniği temsil ettiği gibi o zamana kadar ne ud'da ne de diğer şark saz âletlerinde bu tarzda saz eserleri yapılmamış olduğu selâhiyetli şahsiyetler tarafından tasdik edilmiştir. Bu eserleri vücade getirmekle ud'a hizmet etmiştir. Ud için yazdığı «KOŞAN ÇOCUK, TEEM MÜLLER, KANATLARIM OLSAYDI» gibi parçalardan başka klâsik şekilde saz semâ'ileri de vardır. Dördüncü hanelerinde hususiyetleri büsbütün bârızdır.

Irak semâ'sini Rauf Yekta Bey dinlediği zaman Zekâî Dedezâde Ahmet efendiye «Irak faslı şimdi tamam oldu, çünkü o faslın böyle bir saz semâ'si yoktu» demiştir.

Şerif Muhiddin Bey, Ali Rifat Beyden Türk musikisi klâsiklerine ait mühim fasıllar geçmiş, Zekâî Dedezâde Ahmet efendiden makamlar ve üsuller hususunda istifade etmiştir.

Viyolonselde on dört yaşlarında başlamış, bir müddet muntazam ders almışsa da 31 Mart hadisesinden korkarak memleketi terk eden hocasından sonra kendi kendine çalışarak san'atını ilerletmeğe devam etmiştir. Birinci Cihan Harbini müteakip Hicaz'da çıkan isyân üzerine Pederi Mekke Emiri olmuş, kendisi de pederinin refakatinde Medine-i Münevverede ve Suriye'de bulunmuş, bütün bu muharebe seneleri musikiyle hiç meşgul olamamıştır. Pederi, şahsi ve ailevi menfaatlerini nazarı itibare alınıyarak Osmanlı devletine sonuna kadar bağlı kalmıştır. Harbin nihayetinde İmparatorluğun dağılmasıyla ailesi büyük zarar görmüştür. Kendisi, 1924'de hayatını san'ata hasretmek üzere Amerika'ya gitmiştir. New York'a yusulupun haftası içinde meşhur piyanist ve bestekâr L. Godousky kendisini şerefine verdiği davette devrin beynelmâlel en büyük san'atçılarından Kreisler, Jerafey Helfetz, Profesör Auer, Zina-

Üstad ŞERİF MUHİDDİN TARGAN'ın eşisi ses sanatkarı SAFİYE AYLÂ TARGAN ile evlendiği günlere ait, bir hatıra fotoğrafı. (8 Nisan 1930).

gibi şahsiyetler bulunmuş, bu toplantıda gösterilen arzu üzerine Şerif Muhiddin ud ile kendi eserlerinden çalmıştır. 24 Ağustos 1954 tarihli The New York Herald Tribune gazetesinin magazin kısmında Şerif Muhiddin'e dair yazılmış uzun makalede bu toplantıya işaretle Godousky ile Kreisler'in ittifakla «Şerif Muhiddin ud'da, Paganini'nin kemanda yaptığı inkılâbı yapmıştır.» dediklerini kaydeylemiştir. Şerif Muhiddin New York'da B. Vaşka'dan viyolonsel edebiyatının en mühim eserlerini geçerek viyolonseldeki bilgi ve repertuarını tevsi eylemiştir.

1928 de konserini verinceye kadar, dört sene Şerif Muhiddin maddi mahrumiyetler, manevi üzüntülerle çok mücadeleli bir hayat geçirmiştir. Çünkü bir taraftan hayatını kazanmak, diğer taraftan bir konsertist için lâzım gelen repertuarı hazırlamak güçlüklerine uğramıştır. Nihayet, 13 Kanunuevvel 1928 de, yirmiye yakın gazetesinin musiki münekkittelerinin bulunduğu (Town Hall) de ilk konserini vermiştir.

Bu konser violonsel ile Lokatelli, Saint-Saens sonatlarıyla J. S. Bach, Debussy, Ravel, Popper'den, ud'da kendi eserlerinden mürekkep programı ihtiva etmiştir. 16 Kanunuevvel 1928 tarihli Sunday Telegraph gazetesinde bu konser hakkında münekkiddinin mülâhazatı bervechi âtidir:

«Sanatkâr viyolonselde zengin bir sesle, kibar bir uslûba, müstesna sağ ve sol el tekniğine maliktir. Ud'dan çıkardığı yuvarlak sihirli seslerle (1) arada (Segovia) yı hatırlatıyorsa da (Segovia) dan farklı olarak ud'da şimdiye kadar işitilmemiş bir tekniği ibda etmiştir.»

New York Times, Herald, Sen gibi gazetelerin kritikleri de konserdeki muvaffakiyetinden takdirle bahsetmişlerdir. Şerif Muhiddin bu muvaffakiyetli

(Devamı 482. sahifede)

SUZINAK ŞARKI
(ÖMRÜMÜN SON ŞEVKİ SENSİN...)

Güfte: Behçet Kemal Çağlar
Beste: Şerif Muhiddin Targan
İstanbul-Etiler, 1964

Öm- ru- mün son- şev- ki sen- sin baş- ka bir- yâr
is- te- mem
Her şe- yim sen- sin be- nim nur- is- te- mem
sa- z
Gün- ge- lir ben- vus- lat is- ter
sen- de a- zar is- te- mem is- te- mem
Aranağme

Ömrümün son şevki sensin, başka bir yâr istemem
Her şeyim sensin benim, nur istemem nâr istemem,
Gün gelir ben, vuslat istesem de azar istemem
Her şeyim sensin benim, nur istemem nâr istemem.

Cümle derdin, cümle kaygın, dîrmadan geçsin bana
Sen ezeli bezminde Rabbin seçtiği eşsin bana;
Sen bakan aydınlatan, bir canlı ateşsin bana
Her şeyim sensin benim, nur istemem nâr istemem.

NOT: Kıymetli şair BEHÇET KEMAL ÇAĞLAR'ın arzusu üzerine, eşi SAFİYE AYLÂ TAPKAN'ın 1964 yılı konserin-
okunmasını temin için, 24 saat içinde bestelenmiştir.

Usulü: Semai
Yayın No: 304

MÜSTEAR ŞARKI
(YARE FAŞ'ET RÂZINI...)

Güfte: Yenişehirli Avni Bey
Beste: Şerif Muhiddin Targan
İst: Sıraçevler, 1957

Ya re fa - şet ra zi ni sa:
zın ma de ha nın duy ma sun
Ya re fa şet ra zi ni sa: zın ma
de ha nın duy ma sun
Gaf tu gû yi vus la tı ru hı re va nın duy ma
sun Gaf tu gû yi vus la tı ru hı re va nın
duy ma sun
Oğ le bi hus ol şe ra bı mes ki
vus let le kim Yar e gu şun da yet sun cis
mü ca nın duy ma sun yar e gu şun da
yet sun cis mü ca nın duy
ma Sun

Yâre faş'et râzını amma, dehanım duymasun,
Gaf tu gûyi vuslatı ruhi revanın duymasun,
bi hus ol şerab-ı mest-i vuslatla kim;
Yâre kışığında yatsun cismü cânın duymasun.

NOT: Bu eser, merhum ŞERİF MUHİTTİN
TARGAN tarafından, kıymetli eşi SAFİYE
AYLİ TARGAN'a, 1953 ün yılbaşı hediyesi ola-
rak bestelenmiş ve ithaf olunmuştur. Bu eser, ay-
rı zamanda üstâdın ilk sözlü bestesi olmaktadır.

Usulu: Aksak Semaî
Yayın No: 305

HÜZZAM SAZ SEMAİSİ

Beste: Şerif Muhiddin Targan
İst. Çamlıca-Malikâne, 1924

1.

2.

3.

4.

Uslu: Aksak Sema
Yayın No: 306

MÜSTEAR SAZ SEMAİSİ

Beste: Şerif Muhiddin Targan
İst. Etiler, 1958

The musical score is written on ten staves, each beginning with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation includes various rhythmic values, accidentals, and phrasing slurs. The first staff is marked with a '1.' and a '10' in the upper left. The second staff is marked with a '2.' and a '10' in the upper left. The third staff is marked with a '3.' and a '10' in the upper left. The fourth staff is marked with a '4.' and a '10' in the upper left. The fifth staff is marked with a '5.' and a '10' in the upper left. The sixth staff is marked with a '6.' and a '10' in the upper left. The seventh staff is marked with a '7.' and a '10' in the upper left. The eighth staff is marked with a '8.' and a '10' in the upper left. The ninth staff is marked with a '9.' and a '10' in the upper left. The tenth staff is marked with a '10.' and a '10' in the upper left. The word 'Teslim' is written in the first staff, indicating the end of the piece. The score is a single melodic line for the Semaî instrument.

1.

S. Teslim

2.

3.

4.

D. N. . G.

Diğer fakli

Usulü : Aksak Semaî

UŞŞAK SAZ SEMAİSİ

Beste : Şerif Muhiddin Targan

Yayın No : 308

İrak, Bağdat, 1939

1.

2.

3.

4.

1.

2.

3.

4.

ritar.....

1.

8. Teslim

2.

3.

4.

KANATLARIM OLSAYDI

Beste : Şerif Muhiddin Targan

Yayın No: 311

1st. Çamlıca-Malikâne, 1924

Allegro-Çabuk

Ritar...

(Bir oktav daha tiz)

Allegretto. A: Gabuk*Allegro Gabuk*

[illegible]

Allegro-Çabuk

The musical score consists of ten staves of music. The first staff begins with the tempo marking 'Allegro-Çabuk'. The notation includes various rhythmic values and fingerings. Dynamic markings such as 'm' and 'f' are used throughout. There are also some unusual markings like 'AV', 'D.', 'N.', and 'G'. The piece concludes with a double bar line and a small 'f' marking.

1.

2.

3.

4.

rit.....

Allegro - Çabuk ve neşeli

The musical score is written on ten staves. The first staff begins with the tempo and mood marking 'Allegro - Çabuk ve neşeli'. The notation includes a variety of note values, rests, and fingerings (numbers 1-4 and 0 for natural). There are several dynamic markings: 'N.' (piano) appears on the second, third, eighth, and tenth staves; 'D.' (dolce) appears on the third staff; 'Aş.' (crescendo) appears on the fourth staff. The key signature starts with one flat (B-flat) and changes to two sharps (F# and C#) on the eighth staff. The piece concludes with a double bar line and a final flourish.

(Çocuk Havası'nın devamı)

(Koşan Çocuk'un devamı)

The musical score consists of ten staves of music. Each staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The notation is a continuous melody with various rhythmic patterns and fingerings indicated by numbers 1-4 and 0. There are also some letters like 'N', 'du', 'ye', 'y', and 'K' scattered throughout the staves, possibly indicating specific notes or sections. The notation is dense and appears to be a transcription of a traditional or folk melody.

ŞERİF MUHİDDİN KONSERİ:

(Şerif Muhiddin Kimdir, Nasıl Yetiştirdi?)

Konserin tafsilatına girişmezden evvel Şerif Muhiddin'in şahsı ve tahsili hakkında hülâsa suretiyle bazı malûmat verilmesi münasip olacaktır.

Takriben yirmi beş sene kadar evvel, Çamlıca'nın en güzel bir mevkiinde yetişmiş ağaçlarla müzeyyen geniş bir bahçenin ortasındaki köşkün bir odasındayız. Kitaplar, çalgılar, nota defterleri, boya takımları gibi her biri ayrı bir san'at şubesine ait malzeme, her an kullanıldıklarına delâlet eden bir karışıklık içinde öteye beriye yayılmış ve odayı bir atelye haline getirmiştir. Bu kitapları, çalgıları, boya takımlarını karıştırıp duran oda sahibi; on beş on altı yaşlarında, çok zeki ve güzel yüzlü asil bir çocuktur.

Vaktinin büyük bir kısmını kitap okumak, resim yapmak ve çalgı öğrenmekle geçiren bu zeki çocuk, daha o yaştaki istikbalde büyük bir san'atkâr olacağını müjdeleyen emareleri göstermeye başlamıştı.

İlim ve irfan alemimizin en maruf simâları bu Çamlıca köşkünün eksiksiz müdavimleri olduğu için, oraca cereyan eden bahislerin yüzde sekseni edebiyata, san'ata, maharete, velhasıl münevver insanları alâkadar eden ciddi meselelere ait idi.

Bu zeki çocuk, geçen bahisleri anlıyarak dinler ve her dinlediğini öğrenerek terakki ve tekâmül yolunda durmadan ilerlerdi. İngilizce'yi ve Fransızca'ya tahsil ettiği için, Avrupa'nın ilim ve san'at cereyanlarını günlük gününe takip etmek mutadı idi. Kıymetli çocuk, böyle bir ilim ve irfan muhitinde yetiştiikten sonra, Darülfünuna devamı başlamış ve hukuk tahsilini bitirdikten sonra çok sevdiği edebiyat kısmına geçerek onu da muvaffakiyetle ikmal etmiştir. Kış mevsimlerinde Avrupa'dan gelen san'atkârların konserlerinden hiç birini kaçırmaz ve onları can kulağı ile dinliyerek malûmatını tevsî ederdi. Günün birinde genç san'atkârimizin mesai odasında Avrupa'nın en büyük ve maruf ustalarından birine tesadüf ediyoruz. Bu zat, âlemşumûl bir şöhrete haiz olan piyanist Godofski idi.

San'at muhitimizde unutulmaz bir hatıra bırakmış büyük üstad Godofski, şehrimizde verdiği bir iki konserden sonra, ismini işittiği genç san'atkârimizi tanımak istemiş ve Çamlıca köşkünün giderek san'atkârimizle tanışmıştı.

Bu temas neticesinde Avrupa'lı üstad fikir ve kanaatini açıkca söylemiş, daha doğrusu tebşir etmiştir: Şerif Muhiddin bir artisttir.

Evet, yukarıdanberi ahvalini tarif ettiğimiz asil çocuk büyümüş ve san'atkârlık payesini ihraz etmiş olan Şerif Muhiddin'dir.

Godofski'nin Şerif Muhiddin'le tanışmasından çıkan mühim bir netice de, Avrupalı üstadın Türk musikisini Şerif Muhiddin'in ud'undan dinlemesidir.

Godofski, İstanbul'dan avdet ederken Ş. Mu-

hiddin'in Amerika'ya bir seyahat yapmasını ve orada konserler vermesini tavsiye etmiştir. Godofski'den gördüğü bu teşvik üzerine gayret ve cesareti artan san'atkâr, nihayet Amerika seyahatine karar vermiş ve günün birinde yola çıkıp Amerika'ya gitmiş ve ideali olan san'at hayatına kavuşmuştur. Amerika'ya azimetinden sonra Şerif Muhiddin'in ilk mektubu beş altı ay sonra olmuştu. Mektubunda Amerika'daki san'at hayatına müteallik tafsilat içinde son derece mühim bir haber vardı ki o da, Godofski'nin Şerif Muhiddin'le ziyadesiyle alâkadar olması idi. Büyük üstadı Godofski'nin Şerif Muhiddin'in musiki kültürünü istediği dereceye çıkarmak için kendisiyle ciddi bir surette meşgul olmaya başlaması haberi şehrimiz musiki mahafilinde büyük sevinçle karşılanmıştır. Bu tam mahalline masruf bir hürmet idi.

Sekiz uzun sene içinde Ş. Muhiddin'in Amerika'da verdiği konserlerde kazandığı şöhret ve muvaffakiyet ümidin kat kat fevkinde olmuştur. San'atkârimizin mütevali muvaffakiyetleri hakkında Amerika gazetelerinin yazdıkları makaleler ve en maruf musiki münekkithlerinin kendisine verdikleri sıfatlar ve ünvanlar son derece iftihara şayandır. Misal olarak bunlardan birini zikredelim:

«New York İstatis Saytong» in garbın (re mineur) dediği makam içinde «amamile oryantal modülasyonlara, o kadar büyük bir vukuf ve maharetle yer verilmiş ki, Şerif Muhiddin'in bestekârlıkta mühim bir mevki olduğu bu eserle sabit olmuştur. Bu eserin terennümünden sonra artist üç dört defa daha sahneye çıkarak bir takım başka eserler çalmıştır mecbur olmuştur.

Diğer numaraları teşkil eden (Capriccio) ve (Kuşan Çocuk) şayanı hayret bir san'at ve maharetle çalınmış ve meşhur tâbir mucibince herkesin parmağı ağzında kalmıştır. Dördüncü kısımda (J. S. Bach) yazdığı (do majör toccatta) dan Siloti'nin viyoloncelle naklettiği (Adagio) birinci numarayı (Debussy) nin (Menuet) si ikincisi, (Sesar Gou) nin (Oryantale) i üçüncü numaraları teşkil ediyordu. Bunların da nasıl bir mükemmeliyetle çalındığını tekrara lüzum görmüyorum. Üstad Şerif Muhiddin nasıl çalmak lâzımsa bunları da, öyle çalmış ve mütemadiyen alkışlanmıştır.

En son numara (David Popper) in meşhur (Tarentelle) idi. Kış mevsimlerinde konser vermek için İstanbul'a gelen bütün viyolonistler, bu eseri eseriyay programlarına koyarlar. Koydukları çok isabet olmuş. Şerif Muhiddin'le diğer viyolonistler arasındaki farkın dağlar kadar büyük olduğu ve san'atkârlarımıza karşı herkesin beslediği hürmet ve muhabbet hissi bu vesile ile on kat arttı. Büyük üstad Godofski'nin sekiz sene evvel söylediği sözü artık hep birden tekrar edebiliriz:

«ŞERİF MUHİDDİN BİR ARTİSTTİR!»

Ali Rifat ÇAĞATAY

*Bu makale, Akşam Gazetesinin 8 Kânunnevel, 1934 tarihli sayısından alınmıştır.

ŞERİF MUHİDDİN KONSERİ:

(Son konserde çalınan parçalar, artis'in gösterdiği büyük san'at kıdretli)

Şerif Muhiddin'in bir konser vereceği haberi, şirimiz musiki melafilinde ehemmiyetli bir hadise olarak telâkki edilmişti. Hakikî musikiden zevk alan münevveî ve mümtaz bir sınıf halkla, maruf musiki üstadlarından büyük bir kısmı; tiyatro salonunu doldurmuştu. Konser programı hem çok yüklü, hem de icrası çidden müşkül san'at eserleriyle dolu olduğu için, konsere gelmiş olan musiki üstadlarının yüzlerinde heyecan ve tereddüt eserleri görölüyordu. En doğru ve munasip teşbihle söyleyelim; Şerif Muhiddin âdeta dağlar devirecek ve musikide müşkülât namına ne varsa, onlarla savaşmış duracaktır. Nihayet san'atkârimız vakur ve müsterih bir tavırla san'at sahnesinde göründü ve sürekli bir alkışla karşılandı.

Programın birinci numarasında (Mozart) in (Magie Flûte) ünden bir (Thème) i üzerine Bethoven'in yedi varyasyonu vardı.

Musiki itibariyle çok kıymetli olan bu eserin üslûp itibariyle derinliği, icra san'atında çok kuvvetli ve hakikî bir salâhîyet sahibi olmayı icap eder. San'atkârimız bu ilk hamlede sazının hakimi olduğunu, programı muvaffakiyetle başaracağını anlamış oldu ve sürekli alkışlar arasında sahnedən çekildi.

Programın siklet merkezini (Piyetro Locatelli) nin (Re majör) makamından üç kısımlık (sonate) i teşkil ediyordu. Bu (sonate) viyolonsel edebiyatının en güç parçalarından biridir. Hattâ, arşe ve sol el tekniği nazarı itibare alınır, hey'eti umumiyesini mükemmelen icra edebilmek için; (Virtuose) luğun yüksek bir derecesini ihraz etmiş bulunmak lâzımdır.

San'atkârimız sahneye tekrar çıktığı zaman, sürekli bir alkışla karşılaştı, sonra ortalığı derin bir sü-kût kapladı.

O gece konserde bulunmuş olan ve eserin ne yaman müşküllerden olduğunu bilen musiki üstadlarının o anda nasıl yürek çarpıntısı çektiğini âdeta hissederek gibi oluyordum! .. Artık arşe harekete geldi ve Avrupa musikisinin bir şaheseri ruhları ok-samağa başladı. San'atla san'atkâr bir seviyede idi. Aşağılı, yukarılı istekâatolar inci tanesi gibi diziliyordu. En büyük icrakârların bu mümtaz hassaları suz-

larının sesine (rondeur) ve (Velouté) yi yani Avrupa münekkittlerinin (yuvarlak ve kadifelik) kelimeleriyle tarif ettikleri letafeti vârebilmektedir ki, Şerif Muhiddin bunun ne demesi olduğunu herkese anlatmıştır.

San'atın adagio kısmı müstesna bir güzelliikle terennüm edilmiştir. Gitaristlerin ve bir kısmı viyolonistlerin ekseriya sulistimal ettikleri lüzumsuz gli-santolardan Şerif Muhiddin kat'i surette içtinab etmiş ve en muteber musiki tretelerinin tavsiyelerini tamamı tamamına yerine getirmiştir.

Sonatin üçüncü ve son kısmı yay ve parmak tekniğinde artistin son derecei tekemmüle ermiş bir viyolonsel üstadı olduğunu göstermiştir. Kadîrşinas halkımızın kırk dakika bu yüksek icraadı, lâyük olduğu derecede alkışlamış ve san'atkârı müteaddit defalar sahneye çıkarmağa mecbur ederek «Bravo» sedaları ile tiyatroyu çınlatmışlardır.

Programın üçüncü kısmında Şerif Muhiddin'in ud'la çalınmak üzere bestelediği dört eser vardı.

Herkesin merak ettiği şey, Şerif Muhiddin'in çalacağı ud, şimdiye kadar işitile işitile kabak tadı vermiş olan mahut tangur tungurlardan ve hallaç mızrabından çıkan sesler gibi bir ses mi idi? Yoksa san'atkâr bu çalgıda da çok meşhur musiki münekkidi, J. H. M. tarafından Şerif Muhiddin'in 1928'deki (début) konserini müteakip yazdığı tenkit makalesinde, (Paganini) kemanda ne yapmışsa Şerif Muhiddin de ud'ta onu yapmıştır, ud'un Paganini'sidir dedikten sonra; viyolonsel icraatı hakkında da bir san'atkâr için çok büyük şeref sayılacak meth ve senalarda bulunmuştur.

Şerif Muhiddin'in Amerîka'da ikametü müddetince kazandığı muvaffakiyet'leri bir iki sütunluk yazıya sığdırmak kabil olmadığı için, şimdi'lik bir misal ile iktifa edeceğiz. Birinci Fânunun dördüncü salı günü akşamı Beyoğlunda Fransız tiyatrosunda verdiği konserden gelecek yazımızda bahsedeceğiz.

Ali Rifat ÇAGATAY

«Bu makale, Akşam Gazetesi'nin 7 Kânunıvvel 1934 tarihli sayısından alınmıştır.»

SANATKÂR — Mr. Archibald Bullock Roosevelt Cınaplarına (*) —

Şu mâcerayı içtim birden, üç sene var.
Olur ki dinliyecek bir meraklı kimse çıkar:
... Zevahî beş gece, Boston'dan ayrılınca tren,
Vagonunda volta vuranlar dağıldılar birden.
Denek: sekiz kişilik hücre, şimdi, sade benim.
O halde yan gelirim, dinlenir başım, beynim.
Dışarda veçd ile dönsün sema, ufuk, toprak,
Gömüldüğüm köye sabit değil mi, sen şuna bak,
Aman ne zümrit ağaçları!... Ne dalga dalga ekin!...
Çiçek mi, ev mi?... Ne köyleri: şehir kadar zengin!...
Yelün güzelliği lâkin!... Aman ne manzaraları!...
Ne çok da fabrikalar!...

Derken, içim yavaşça dalar;
Deminki hâturalarından ne iz kalır, ne de yer.
Batar, çıkarken uzaklarda ben zavallı meğer,
Bizim sekiz kişilik hücre durmamız yalnız:
Meğerse karşıma doğmuş ki bir civan yıldız.
Nazar — kamaştığı berkiyle bi-mecal-i şühûd —
Kalır ayaklarının ta ucunda gasy-i sucûd!
Yamında —âşığı hiç şüphe yok— sevimli, kibar,
Bütün hutûtu yüzün gösterir ki: san'atkâr;
Uzunca boylu, ağırbaşlı, bir necib erkek.

Bu çifte kumruklar ürkerse, pek yazık, diyerek,
Köşemde ben yine sessizce bir zaman tünedim;
Lüzumu hiç bile yokmuş ya, sonradan denedim!
Bulutlu gözleri cananda, kendi müstağrak;
Feza yıkılsa, kızın ruhu belki duymıyacak!
Bu âşıkına — vakur alnı çizgi çizgi fütür —
Derin bakışları dalmış semaya dūr-a dūr.
O, şimdi cevvi süzerken, yanında Leylâ'sı,
Gözünde kurduğu âtelerin heyulâsı,
Senin bu gölge vücudunla nereden uğraşacak?
Unut da kendini artık, ne söylüyor, kıza bak:
— Emir! O sonraki üç parça yok mu, pek müdhiş;
Bu şaheserleri ömründe sahpe dinlememiş.
Nasıl, bulutlara yangın verir de yaz güneşi,
Yakarsa gökleri şimşeklerin seri' ateşi;
Senin de, çılmadı parmakların, tutuşturdu,
Ziya adımları altında haykıran üdul
Ne hisle inledi karşında sineler, bilsen,
Kümeyle tellere birden alev dökerken sen!
Kıran, yanar gibi yüzlerce bilbülün kalbi,
O perde perde tüten nevha neydi, ya Rabbi!
Evet, bizim medenî Garb'ın ilk içtiği ses,
Çölün yanık yüreğinden kopup gelen bu nefes,
Nidâ-yı Hak gibi edvârı haşreden bu hitap,

Hudâ bilir ki, inerken o yıldırım mızrap,
Gelirdi hep bana: «Mısır'ın, Irak'ın, İran'ın,
Tihâme'nin, Yemen'in, Gazne'nin, Buhârâ'nın,
Hulâsa, Hind ile Sind'in serab-ı mazisi.
Duman duman, tütüyor her harabeden hissî!»
— Fakat, bu sözleri acım nasıl benimseyecek?
Teşekkür etmiye insan hicabeder...

— Ne demek?

Tevazuun da olur bir nisâbı, haddini bill
— Benimse ancak odur bildiğim.

— Hiç öyle değil!

Dehânı gizlemenin artık ihtimali mi var?
Bugünkü konseri hayretle dinleyen kafalar,
— Ki san'atın yaşıyan belibâş devleridir —
Ne manzaraydı: nihayet, eğildiler bir bir!

Zaman zaman kopan alkışların içinde hâle,
Godoski'nin (*) seni tebrik edip de hümetle:
«Emir! O kudrete eş varsa, nerde bilmiyorum,
Ne muhteşem çahıyorsun! Seni ale mağrurum,
Bütün senâların üstündesin, buğün» demesi,
O şâh-eser ki, tuzuluştun herkesin nefesi!
— Sever Fakir'i de...

— Yok yok, değişmedikçe şîr,

Fakir'i hiç seven olmaz: «dolar sever bu diyar.»
Senin diyarını bilmem, o başka olsa gerek!
— Hayır bir at basıdır varsa farkımız, pek pek!
— O halde, aynı kopuklarımız, felâkete bak!
— Fakat, Godoski'yi lâik değil di hırpalamak.
Bırak, uzaklara hâkim dehâ-yı san'atını,
Görür yakındakiler ruhunun asaletini,
Onun da yoksa duyan kalbi sinesinde eğer;
Vücud-u hilkate bir mideden kefen çekiver!
— Pekil! Öbürleri? Onlar da sanki dostun mu?
— Değil.

— Ne söylediler sonradan, unuttun mu?
«Bu türlü bir viyolonsel (*) içti medikti, Emir!
Büyük dehâlar eder böyle nadiren teshir,
Küçük dehâları sarsan bu kanlı, canlı sazı,
Şu var ki, hârika âlemden: udunun tarzı.
Evet, bizim çelo gayet belâh, çok müşkül,
Fakat kemalini bulmuş, bu, lâkin, öyle değil:
Bütün tekâmüle âsi bir iptidai saz,
O çağlıyan gibi sesler bu sineden taşamaz,
Ne de olsa nafile!.. derken, muhiti susturdun:
Göründü nâ-mütenâhî zaman zaman üdun.»
— Pekil Cemile mi bunlar?

— Nedir ya?

— Merhamet et.

Riyaya benziyecek, korkarım ki mahviyyeti
Dehâna sahip ol artık!...

— Dehâyı şimdi bırak!

Kemale yaklaşabilmek hayali benden uzak!
— Nedir bu, aynı soğuk perdelerde, aynı karar?
— Şudur ki: yükselemez kollarıyla sanatkar;
Dehâ için kanat ister; benimse yok kanadım.
— Senin mi yok kanadın? Hızlı söyle, anlamadım!
Demin, şevâhik-i san'at bulunca pâyânı,
Nasıl süzüldün aşarken hudud-u imkânı
Ne türlü yol bulabilirdin bu seyri temde?
Yayan dolaşmadın elbette lâ-tenâhidel!
Kanatısızım demen artık tuhaf değil mi biraz?
Bırır kanat da o, yâdında çırpınan, iki saz.

(Devamı 481. Sayfada)

(*) Vaktiyle Amerika'da iki defa Reisi Cumhur intihabe-
dilen meşhur Theodore Roosevelt'in oğludur. Afrika'daki bir
münzevinin, böyle, Yeni Dünya evlâdından birine eser ithafı-
na kalkması garip görülmesin. Şerif Muhyiddin Beyefendi,
New-York'ta iken, bu asil genç, kendisine karşı ihlâsın, mi-
nâmperverliğin, biz Şarkıları bile hayran edecek derecesini gös-
terdi. Bunun için gıyabî minnettarım.

(*) Zamanın en büyük musiki-şinaslarından olmakla bera-
ber, piyano üzerinde de en muazzam san'atkâr.

(*) Viyolonsel yahut çelo, kemandan dört kere daha bü-
yük, on dört kere daha güç bir sazdır.

(San'atkar yazısının devamı)

Aceb, havali tararken semay-ı ilhâmı,
Cenahı dört açılır böyle bir dehâ var mı?
Nebilerin damarından damarlarındaki kan;
O kanda bir galeyan: Şark'a en temiz heyecan.
Peyinde, herbiri âsıra hâkim, ecdadın;
Önünde, şimdiden âtiyi peyliyen yâdın...
Şu yurda geldi mi, bilsem, senin kadar mes'ut?
— Saadet, öyle mi? Yok yok, seraba verme vücut!
Çocukluğumda, evet, bahtiyar idim çidden;
Harim-i âilenin farkı yoktu cennetten.
Eşitten atladığım gün değişti, lâkin, cev;
Kuşatılı parçalanmış Şark'ı bir duman, bir alev.
Durur mu, almış aley hânımanı bir kerre?
Bütün mefahiri tarihimin serildi yere;
Harabe kalmadı hattâ o şanlı maziden!

Meğer, bu haybetin altında kıvranırsın ben,
Kopar kopar da gidermiş o lime lime diyar!
Donunce arkama baktım: ne yer durur, ne de yâr.
Yabancı ellere geçmiş, birer birer, hepsi;
Kalan şu kubbede, hâsir bir ümmetin ye'sil
— O ye'si inletiyordun, değil mi, üduna sen?
— Değil ki üdu, bütün kâinatı inletsen,
Figana soyilebilmek bir ıstırapı, hayal!
Dayıordu şairi Hind'in o feylesof İKBÂL:

*•Heyecana ver i gönülleri,
Heyecanlı seşleri günlüğün,
Ben o nâğmeden müteheyyicim:
Ki yok ihtimali terennümün.*

Benim de kalb-i harabımda duyduğum hicran,
Henüz duyulmadı mızrabımın lisanından.
O, bir «semüm», onu nereden duyursun üç beş «âh»?
Duyurmuyor ki, demin pek görünmedin âgâh,
Neşideler okudun bilâkis saadetime!
Gücenme hayret edersen bu mazhariyetime!
Gücenme, anla nihayet ki: bir belâ-zedeyim,
Kader dedikleri unsurla pençeleşmekteyim.
Kolum, kafam, gece gündüz didişmeden bi-tâb;
Ayaktayım henüz amma, serildi, gitti şebâb.
Serildi, hem de nasıl bir zamanda, haybete bak:
Zafer hayalini geçtim, halâs ümidi uzak!
Helâki boyladı âtiye attığım her adım;
Değilse, hangi hezimet çıkar ki, uğramadım?
Yığınla kül kesilen yurdumun hayaleti mi?
Vatansız ümmetimin derbeder sefaleti mi?
Hazan yeliyle harab öksüz âşyanım mı?
Fezâya savrulan âvâre hânımın mı?
Yerinde yeller esen mâbedim mi, türbem mi?
Cıvanı çöl kadar ıssız harim-i Kâbem mi?
İçin için kanıyan dinimle serilmesi mi?
Bu his harabesi üstünde baykuşun sesi mi?
Hulâsa, görmediğim cilve hangi faciadır?
Yarınki perdeyi bilmem; o, şimdilik bir sır;
Fakat bugünkünü dinlersen intisar edeyim:

Sularla engin düşmüş bir eski tekneyim;
Hayata avdetimin, galiba, yok imkânı.
Nedir ki, sülemin en muazzaz arkânı,
Yanımdalar ya, ne olsak beraberiz... Derken,

Kopan borayla bizim tekne ayrılır da hemen,
Bırır birer dağılır her çatırdayan kemiği.
Kaza sürükliydursun hayal olan gemiyi...
— Hayır hayali de yok... gör ki şimdi meydanda! —
Şu ben ne uğraşırım kaldığım bu ummanda?
Tutduğum iki biçâre tahta parçasıdır;
Nasıl bu dağ kesilen dalgalarla çarpışılır?
Bulutların yayılır perde perde kâbûsu;
Çöker fezâlara artık leyalın en koyusu.
Sağım, soğum, önüm, arkam yığın yığın zulemet;
Ne gaye belli, ne mevki, ne veche var, ne cihet.
Döner döner çıkamam, ye's içinde kıvranırsın;
Mezara canlı giren bir zavallıyım sanırsın!
Zaman olur, kabaran dalgalarla sivrulürüm;
Zaman olur, açılan bir cehennemî uçurum,
İner benimle beraber fezâyı inleterek;
Zaman olur, bulut altında gizlenen şimşek,
Deşer de zulmeti, bir sahne gösterir ki, inan,
Bütün bütün beni bızır eder hayatımdan:

*•Kaderle pençeleşilmez, ecelse beklediğim,
Şu tahta parçalarından tecerrüd etmeliyim...
Yeter boğuştuğum artık... derim... Hayır, duramam,
Taş olsa baş vururum, intihara baş vuramam!
Batar, çıkar, giderim...*

— Söyledim ya, şimdi, Emir,

Nebilerin kanı rûhunda hükmeden tesir.
— Evet, batar, çıkarım —galiba— ilerlemeyen,
Senin «kanat» dediğin tahtalarla hâlâ ben!
O tahtalar ki, bir onlar cümde, varsa, kalan,
Yıkık şebâbımın enkaz-ı târumanımdan.

— Gurubu seyredecektik, demin değil mi? Yazık:
O pembelik büe mağrib'de bir hayal artık!
Yetim ufuklara çökmüş de akşamın hüzmü,
Acıklı sineye donmuş, çevir de bak yüzünü.
— «Yetim ufuklar» ı okşar durur şu anda şafak,
Şafak sömünce de, yıldızlar okşayıp duracak;
«Acıklı sine» yi dersen, güneşlidir yarın.
Fakat, benim gecemin sınırsız ufuklarına,
Şu kubbeden ne ziya var, ilâç için, ne sada,
Bütün nasibi o ıssız, o sermedi yeldâ!
Harim-i kalbime indim mi, utrerim tir tir,
Adım başındaki ız, çünkü bir gurub izidir.
Evet, gurub izi, lâkin, adem misali derin,
Tuluu mahşere kalmış batan güneşlerin...
Neden, fakat, heyecanın? Nedir gözündeki yaş?
Sonunda yolunu incitme, ey güzel yoldaş!
Hudâ bilir ki dayanmaz, taş olsa bir sine.
O, gözlerinde dönen sağanın dökülmesine.
Hayır! Yakat beni derdimle âşına çıkman,
Bırak, ben ağlayayım, sen çekil de karşımdan.
Belâ mı kaidi ki dünya evinde görmediğim?
Bırak, şu yaşları, hiç yoksa, görmeden gideyim!

Hilvan, 22 Ağustos 1349 - 1933

Bu yazılar, büyük şairimiz MEHMET AKİF ERSOY'un
«SAFAHAT» adlı eserinin yedinci kitabından alınmıştır.

başlangıç konserinden sonra san'at âleminde tanılarak uzakların dikkatini çekmiş, başka eyaletlere de dâvet olunarak konserler vermiştir. New York Edison saatlerinde WBNY Radyoevine dâvet edilmiş, Ortadoğuya ait programında ud'la eserler çalmıştır. 3 Mart 1928 tarihli Musical America -mecmuası: «Bir icraatkâr olarak nefes tutucu tempoyla pasajları şayanı hayret bir sür'at ve suhûletle çaldığı gibi bir bestekâr olarak da o gecenin en enteresan parçalarını o verdi» diye yazmıştır.

Bu suretle san'at faaliyetini genişletmeğe başladığı sırada; 1932 de hastalanarak New York'da, Ruzvelt Hastahanesinde (Thyroid) ameliyatı geçirmiş, doktorlar tarafından uzunca müddet sahne heyecanından ve fazla yorgunluklardan tevekkî eylemesi tavsiye olunduğundan, İstanbul'a avdet etmiştir.

İstanbul'da ilk konserini 1934 senesi Birinci Kânunun Dördüncü salı günü akşamı Beyoğlunda Fransız Tiyatrosunda büyük başarı ile vermiştir (2).

1934 senesinde Irak hükûmetinin dâveti üzerine Bağdat'a giderek Şark ve Garp musikisini ihtiva eden konservatuarı tesis etmiştir. On iki sene bu müessesenin riyasetinde çalıştıktan sonra hastalanarak, 1948 de İstanbul'a dönmüştür.

Az bir müddet sonra İstanbul Belediyesi Konservatuvarının Şark ve Garp Musikisi İlmî Kurul Başkanlığında iki sene kadar bulunmuş ve sihhî sebepten istifa eylemiştir.

8 Nisan 1950 de kıymetli ses sanatkârı Sâfiye Aylâ ile evlenmiştir.

Şerif Muhiddin resimle de ciddi surette meşgul olmuştur. Gerek portre gerek peysaj resimleri yapmış, bazıları sergilere konmuştur. Abdülhak Hamid'in portresi Topkapı Müzesinde, Hamit Bey'in diğer bir portresi de Üniversitededir.

Şair Mehmet Akif'in, Şerif Muhiddin'e ithaf eylediği yedinci Safahat'ında san'atkâr (3) unvanı ile yazdığı manzume kendisinin Amerika'daki san'at hayatına ait bir eserdir. Ömer Rıza Doğrul tarafından, Akif'in vefatından sonra bastırılan safahat şiirleri meyanında «Şerif Muhiddin'e» başlıklı, diğer manzumesi de şairin, Amerika'dan kendisini «Şarka dâvet» olarak yazdığı bir şiirdir.

Rıza Tevfik'in de «Serâbı Ömrüm» de muhterem Şerif'e yazılmış bir manzumesi vardır.

1) Segovia - Meşhur gitarist.

2) Bu konser hakkında musiki üstadı Ali Rifat Çağatay'ın 7-8 1934 tarihli Akşam gazetelerinde iki uzun makalesi vardır. 7 tarihisinde; Şerif Muhiddin Kimdir, Nasıl Yetiştirdi?... 8 tarihli makalenin başlığı: Çalınan parçalarda arştın gösterdiği büyük san'at kudreti.

3) Amerika'da Şerif Muhiddin'e gösterdiği misafirperverlikten ve bühassa hastahâşında Roozvelt hastahanesinde doktorların arasına katılarak, ameliyat masasının başında bulunmasından çok mütahassis olan Mehmet Akif, bu şiiri, iki kere Reisicumhur

ŞERİF MUHYİDDİN'E

Yanık bağında, yıllardır, kanar mızrabının yâdı,
Gel ey biçare Şark'ın, Şark'a küsmüş gitmiş evlâdı.
Zaman-ıssız, mekân ıssız, görünmez kimse meydanda,
Gel ey dâhi i gaip, san'atın pek bîkes arkanda.

Butün cevvinde ölün ruhu inler bir derin ye'sin,
Bu viran kubbe yüksek bir figan ister ki ses versin.
Evet, yüksek, senin üd'un kadar yüksek figan ister
Gel ey Davûd-u san'at, Sür-u Muhşerden nevâ göster!

Uyansın, gel ki, mızrabınla Şark'ın dalgın eb'âdı
Kıyametle koparsın, her telin bir sesle feryadı.

Türab olmuş emeller silkinip çıkısın mezarından;
Hayat emvaci fıskırsın muhitin ruh-u zarından.

Gönöller cezbelenisin, cezveler Mevlâ'ya tirmansın,
Fezalar Kudretin «Lebbeyk» tufanıyle çalkansın.

Gel ey Peygamber'in fevk-al-beyer fıtratta evlâdı,
Bugün, biçare san'at bekliyor, bir senden imdadı.

Gezen lâkayd ayaklardır bugün kudsi hariminde
Nasıl nâ-mahrem izler var görürsün Şark'a bir in de.

Melez, soysuz, şerefsiz parçalardan başka şey yok hiç
Ne düşkün zevk-i mülî; besteler piç, şah-eserler piç.

Asâlet ruhu bin fetretle sarsılmış, harab olmuş,
Yüreklr göl kesilmiş, duygular yer yer serab olmuş.

Bu çöl, tufanlar ister cev-vi san'attan ki ürpersin
Sen ey dâhisi Şark'ın, yoksa bir yağmur mu beklersin?

O müthiş üd'unun birden çakıp göğsünde bin mahşer.
Denizler pusküren her nevhadan yağmazsa şimşekler.

Bu zulmetler kumıldanmaz, bu kavrulmuş zemin kanmaz
Nasıl kansın ki vâdi öyle yağmurlarla ıslanmaz

Ne terler döktü, alnından Büyük Cedd'in, (*) ne uğraştı,
O terlerdir ki serpildikçe kumdan vâhalar taşı.

Bütün gözler kararmışken behimiyetle, küfranla,
Nasıl yükseldi yurdun kalbi lâhûf bir imanla.

Nasıl fıskırdı ümmi sinelerden öyle hisler ki,
Hayal etmezdi insanıyyetin biçare idrakı.

Zaman artık senin... Gel de yükselt öyle bir vâha,
Bu ıssız çölde hâb inliyen binlerce ervaha.

Gel ey Peygamber'in fevk-al-beyer fıtratta evlâdı,
Uyansın, gel ki, mızrabınla Şark'ın dalgın eb'âdı.

(*) Merhum üstad, vefatından kısa bir zaman evvel Türk hartleriyle basılmak üzere hazırladığı «Gölgeler» e bu şiirini de ilâve etmiş. Biz de, henüz negrolunmayan bu manzume-yi buraya dercediyoruz. — Ö. R.

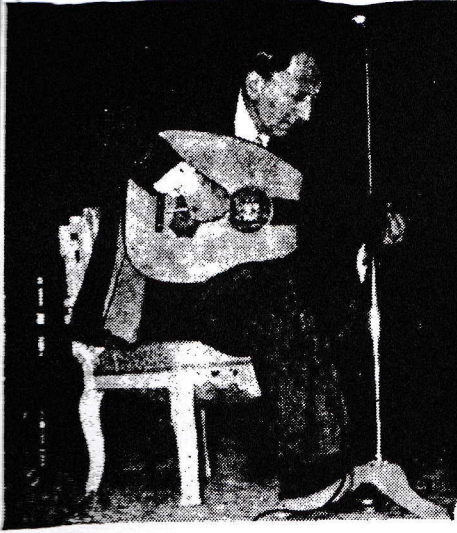
(*) Peygamberimiz Hazret-i MUHAMMED.

Bu şiir, büyük şairimiz MEHMET AKİF ERSOY'un «SAFAHAT» adlı eserinin yedinci kitabından alınmıştır.

olmuş Teodor Roozvelt'in oğlu Archiveld B. Roozvelt'e ithaf eylemiştir.

Hayat hikâyesi, İBNÜL EMİN MAHMUD KEMAL bey'in yazdığı ve İz Bankası'nın yayınladığı «HOŞSEDA» adlı kitaptan alınmıştır.

BESTEKÂRIN, KENDİ ÖZEL ALBÜM Vİ ARŞİVİNDEN SEÇİLMİŞ FOTOĞRAFLARLA HATIRALARI

ÜSTTE: Üstâd, merhum ŞERİF MUHİTTİN TARGAN'ın, 1953 yılında Saray Sinemasında verdiği Ud ve Viyolonsel konserinden bir an!.. (İstanbul - 1953).

Saray Sineması konserinden sonra.... (İstanbul - 1968).

ÜSTTE: Bestekâr TARGAN ile eşi SAFİYE AYLÂ TARGAN, Saray Sinemasındaki konserinden sonra birlikte... (İstanbul - 1954).

ALTTA: Üstâdın eşi SAFİYE AYLÂ hanıma ait, çok sevdiği fotoğraflarından biri... (1951).

ALTTA: Ünlü ses sanatçılarımızdan SAFİYE AYLÂ TARGAN'ın, Saray Sinemasındaki konserinin sonunda çekilen bir diğer hatıra fotoğrafı. (İstanbul - 1957).

Merhumun eşi, ünlü ses sanatçılarımızdan SAFİYE AYLÂ TARGAN, Sanatçı, «dert ve istek çok, fakat derman yok!» diyerek ilâve GAN, servetini 1969 yılında «Türk Eğitim Vakfı» na vasiyet et ediyor : «Mümkün olsa da herkesin isteklerini karşılayabilsem!..»
tikten sonra, fotoğrafta görüldüğü gibi, binlerce mektup aldı!..

TÜRK MUSİKİSİ BESTEKARLARI KÜLLİYATI

BİRİNCİ CİLT

1. M.N. İRMAK ÇAMLITEPE
2. REFİK FERSAN
3. CEYDET ÇAĞLA
4. SADETTİN KAYNAK
5. SELÂHATTİN PINAR
6. ZEKİ ARİF ATAERGİN
7. SADI HOŞSES
8. EMİN ONGAN
9. SADI İŞLAY
10. DR. ALÂDİN YAVAŞÇA
11. MELAHAT PARS
12. ZEKİ MUREN
13. KADİR ŞENÇALAR
14. HAYRİ YENİGÜN
15. DÜRRE TÖRAN
16. RİFAT AYAYDIN
17. İBAHA SURİLSAN
18. YESARİ ASİM ARSOY
19. MUZAFFER İLKAR
20. SUPHI ZİYA ÖZBEKKAN

İKİNCİ CİLT

21. M. MAZ HAR KAMSOY
22. İ. SAFA OLCAY
23. Ş. MUHİDDİN TARGAN
24. RÜSTÜ ŞARDAĞ
25. İ. HAKKI NEBİLOĞLU
26. ŞÜKRÜ TUNAR
27. ŞEKİP AYHAN ÖZİŞİK
28. AYNİ ANIL
29. YUSUF NALKESEN
30. ARİF SAMİ TOKER
31. ERDİNÇ ÇELİKKOL
32. SABRİ SUIHA ANSEN
33. SEMAHAT ÖZDENSES
34. KASIM İNALTEKİN
35. TURHAN TOPER
36. SELÂHATTİN ERKÖSE
37. İSMET NEDİM SAATÇI
38. ÇİNUÇEN TANRIKORUR
39. DR. SELÂHATTİN İÇLİ
40. HAYDAR TATLIYAY

ÜÇÜNCÜ CİLT

41. ALİ ULVI BARADAN
42. KAYA BEKAT
43. YILMAZ YÜKSEL
44. REŞAT AYBU
45. ZEYNETTİN MARAŞ
46. MUTLU TORUN
47. GÜNDOĞDU DURAN
48. YILDIRIM GÜRSER
49. İBRAHİM KALYON
50. ŞADUN AKSUT
51. AMİR ATEŞ
52. ADEM ŞAHİN
53. DR. ÜMİT MUTLU
54. EKRAMAHMUD OĞLU
55. GÜLTEKİN ÇEKİ
56. NİHAZ ERKUTUN
57. FERİT SİDAL
58. RÜSTÜ ERİÇ
59. BAKİ DUYARLAR
60. DR. İRFAN DOĞRUSÖZ

DÖRDÜNCÜ CİLT

61. ERDOĞAN BERKER
62. ESİN SEÇKİN
63. RİDVAN LALE
64. OHAN KIZILSAVAŞ
65. AYDIN TEKİNDOR
66. TURHAN TAŞAN
67. ALİ ŞENOZAN
68. COŞKUN SABAH
69. HÜSEYİN ERBAY
70. İLGÜN ŞOYSEY
71. BİLGE ÖZGEN
72. ZEKİ TUNCA
73. MAHMUT OĞUL
74. TEOMAN ALPAY
75. HASAN ŞANLITURK

İSTE
İNTERNET
WEB SİTEMİZ
LÜTFEN
TIKLAYINIZ!

RAHMİ KALAYCIOĞLU

TÜRK SANAT MUSİKİSİ NOTA, KASET VE POSTER MERKEZİ

Kadıköy, Söğütli çeşme Caddesi
No: 12 (Cisman ağa Camii Yanı)
Tel x Fax: 0216/ 418 34 32
P.K: 386 -Kadıköy

İNTERNET WEB SİTEMİZ

www.turkmusikisikulliyati.com
veya

www.rahmikalaycioglu.com

e-mail: rahmikalaycioglu @ turkmusikisikulliyati.com

TÜRK SANAT MUSİKİSİ ÖZEL KASET SERVİSİ :

Sayın Türk Musikisini seven dostlarımlı

Uzun yıllar arayışta bulamadığınız, Eski sesler ve sazlar tarafından okunan ve çalınan külliyatımızda yayınlanan eserlerin bazı kasetleri tarafımızda mevcuttur. Gerek solo ve gerekse Fasi olarak hazırlanan kasetleri beğeneceğinizi umuyorum. 200 çeşidin üzerindeki bu kasetlerin listesini adresimden isteyebilirsiniz. Lütfen iş. ev. adres ve telefonlarınızı bize bildiniz. Saygılarımla. R.K.

ÜNLÜ BİR SÖZ YAZARIMIZIN İLGİNCİ KİTABI :

Sayın Türk Musikisini seven dostlarımlı

Baskısı tarahından yapılan söz yazarı Halit ÇELİKOĞLU'nun 51 Bestekarı, 190 notasını içeren kitabına ayrıca kendi 37 bestelediği güftesini de koyduk. İsteyenler besteleyebilirler. Kitap 400 sayfadır. İsteyenler lütfen P.K.386-Kadıköy adresinden bu kitaba sahip olabilirler. Fiyat : 2.000.000.-TL'dir. Lütfen iş. ev. adres ve telefonlarınızı bize bildiriniz. Saygılarımla. R.K.

HATIRLATMA :

İşte Bestekarının kontrol ederek, imzaladığı sağlam ve temiz nota eserleri. Değerli bir hazine!

Ansiklopedi'lerden daha geçerli, her zaman faydalanabileceğiniz kalıcı eser. Sizlerden torunlarınıza, büyük ve değerli hediyeler!

DIKKAT : ÖNEMLİ BİR İSTEĞİMİZ

Sayın Musiki Seven Dostlarımlı

Bu broşürde yayınlanan notaların Fotokopi yapılmasına ve çoğaltılmasına, lütfen izin vermeyiniz. Bu hizmetin ne kadar zor yürüdüğünü biliyorsunuz. Bu husustaki telif haklarımız mahfuzdur. İlgili ve desteğinize peşin teşekkürler. R.K.

37 yıldır devam eden, bu yayınımları beğeniyorsanız, Lütfen en yakın bir arkadaş ve dostunuza tavsiye ediniz. Çalışmalarımızı takip etmek istiyorsanız, adınızı, soyadınızı, iş ve ev adresinizi telefon ve faks numaralarınızı bize bildiriniz. Sizlere bilgi vereyim. Teşekkürler.